

Ihåligt kring ideologier

Den 28/6 recenserade Barbro Lennéer-Axelsson Hjärdis Levins bok *Testiklarnas herravälde*.

Hjärdis Levin gick i svaromål den 28/7, och här är Lennéer-Axelssons replik på Levins anmärkningar:

Jag hävdar fortfarande att delar av den forskning som ligger till grund för boken *Testiklarnas herravälde* är ihållig, även om jag är imponerad av omfattningen och arbetsbördan bakom den.

Man kan förstå kring ideologier på olika sätt. Hjärdis Levin använder ideologierna som bevisning för att det inte hänt mycket ifråga om sexuell revolution mellan könen till kvinnans fördel och att vi egentligen befinner oss i en situation liknande 1800-talet. Det är denna bevisning och dessa slutsatser jag protesterar emot.

Man kan inte utifrån egna mycket subjektiva värderingar handplocka ideologier eller delar av dessa eller än värre uppförstora enskilda personers mycket udda uttalanden — t ex Ullerstams och Erikssons från 60-talet — och upphöja dem till ideologier för att det passar syftet och utelämnar alla andra källor.

Just för att Hjärdis Levin bedriver historieforskning får framtidens läsare därmed en snedvriden bild av såväl ideologierna som av den historiska verkligheten.

Det finns ihålligheter även kring urvalet av ideologier av tidigare datum. Wilhelm Reich var enligt min mening en väl så

stor ideolog som Freud. Inte minst vad gäller helhetssyn och samband mellan samhällsnivå-individnivå och han lyfte fram de materiella villkorens betydelse för förhållandet mellan könen till skillnad från Freud. Men Reich finns överhuvudtaget inte refererad.

□ För lite om skilsmässor

Fortfarande anser jag att Hjärdis Levin inte skriver om skilsmässor — bara nämner dem med nio ord. Att utesluta en så väsentlig del av kvinnofrigörelsen, där mängder med kvinnor börjat bryta patriarkatet inifrån och nedifrån och som i högsta grad har med förändrade ideologier att göra, såväl vad gäller religion, fagsättning, arbetsmarknads- som ekonomiska villkor, är ett annat exempel på ihålligheten i Levins analys.

Även kvinnomisshandeln har i vår tid stark koppling till just skilsmässorna. En mycket stor procent våld äger tyvärr rum när kvinnor bryter upp och männen desperata, svartajuka och maktlösa för sent inser sitt djupa beroende av kvinna och barn.

Alla skilsmässor som kvinnor initierar och genomför är ändå ett så klart uttryck för att kvinnor inte längre finner sig i en masochistisk kvinnoroll och sexuellt slaveri. Därmed inte sagt att jämställdhet mellan könen är uppnådd. Långt därifrån. Men den sexuella revolutionen i bred bemärkelse har kommit betydligt längre än Hjärdis Levin uppfattat.

Barbro
Lennéer-Axelsson